

ולגלוות את המה מבעננים, וזה
אות ברית, וזה עז חיים, אבל
הברית שהיא בערלתו ואין בו
פריעה, עליו נאמר ומצע הדעת טוב
טוב ורע לא תאכל ממנה, כי ביום
אכלך ממנה מות פמות, מות -
בעו"ם הזה, פמות - בעולם הבא.

ועוד הלב הוא אגוז, וכי ישובר
קלפתו, שהוא יוצר הרע, עליו
נאמר לב נשבר ונרכבה אלהים לא
לא תבזה, וגסות הלב שהוא שלם
בקליפותיו ולא נשבר, עליו נאמר
תועבת יהוה כל גבה לב,
וכשכינה לא שורה עליון, ומצד
הקלפות נקרוא בני אדם ערלי
לב.

ובשבת גיהנם לא שולט בעולם
ולא המנמים שלו, בגין זה צוה
ליישראל לא תבערו אש בכל
מושבותיכם ביום השפט, ואם
אדם מבעיר בשבת, אומר
קדושים ברוך הוא, אני היחי
מכבה את האש שלא תשחר,
ואתם מבעריהם אתה? אתם
תשפכו בגיהנם, בגין זה לא
תבערו אש בכל מושבותיכם,
ואפללו בגוף, ומה הוא הגיהנם
בגור? הכאב שבו המרה, שהוא
גיהנם, סם המוות, סם של אל
אחר, חרבו של מלאך המוות,
ועליו נאמר ואחריתה מרה
כלענה, מדה כחרב פיות.

צריך שלא יעיר לעורו עצב
וקטטה מצד הטחול, אלא שחייה
בלב שמור מבלם, שהוא שפט
שמור, והמן זכור, וצריך לקבל
אורחים שהם מלאכים, העלים
של הנשמה הירתה, שהיא
השכינה הצליזנה וופש יתרה,
שהיא השכינה הפתחתונה,

והאורים שיוודים עמה.
ואhiba האש לסקן נר בלילה
שבת ליום, ונחשב לה כאלו

מוחא מלגו, ורק אות ברית, ורק עז חיים,
אבל ברית דאייה בערלתייה ולא אית ביה
פריעה, עליה אתר (שם י) ומצע הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנה, כי ביום אכלך ממנה מות
פמות, מות בעולם הזה, פמות בעולם הבא.

יעוד לבא הוא אגוז, ימאן דתבר קליפה
דיליה דאייה יציר הרע, עליה
אתمر (תהלים נא יט) לב נשבר ונרכבה אלהים לא
תבזה וגסות לב דהוא שלם בקליפין דיליה
ולא אתר, עליה אתר (משל ט ח) תועבת
יהוה כל גבה לב, ושכינתא לא שריא עליה,
ומסתרא דקליפין אתקראי או בני נשא ערלי לב.
ובשבת גיהנם לא שלטה בעולם, ולא ממין
דיליה, בגין דא מני ליישראל לא
תבעורי אש בכל מושבותיכם ביום השבת (שמות
לה). ואי בר נש אוקיד בשבת, אמר קידשא
בריך הוא, אני הויתי מכבה לנורא שלא
אוקיד, ראתון מוקדין ליה, אתון תטוקדין
בגיהנם, בגין דא לא תבעורי אש בכל
מושבותיכם, ואפילו בגופה, ומאי ניהו גיהנם
בגופה, בבד דביה מרה דאייה גיהנם, סם
המוות סם דאל אחר, חרבה דמלאך המוות,
ועליה אתר (משל ה ז) ואחריתה מרה כלענה,
מדה כחרב פיות.

צריך שלא יתעורר (נ"א לאתURA) עצבי ויקטטה
מסטרא דטהול, אלא דתאה לב נטיר
מקלהו, דאייה שבת שמור, ומוחא זכור,
צריך לקבלא אושפין דאיןון מלאכין,
עלימן דנסמה יתירה דאייה שכינתא עללה,
ונפש יתירה דאייה שכינתא פפהה, ואושפין
דנחתין עמה.

צריך אתה לתקן שרגא בלילה שבת
ליימינא, ואתחשב לה כאלו תקנה